

REDERNES METODE OG DOKUMENTATIONSMODEL

PLAN FOR EN KVINDE

PLAN FOR EN KVINDE

Planens indhold

Planen består af de 10 indsatsområder. Hvert indsatsområde har fire felter, der skal udfyldes ud fra principperne nedenfor.

Kvindens situation

Her afdækker du selv eller i samarbejde med kvinden, hvad hendes situation er indenfor indsatsområdet. Du ser ikke kun på kvindens problemer og behov, men også på hendes ressourcer og kompetencer. Det er vigtigt, at vi kender kvindens problemer og behov, så vi ved, hvor vi skal være ekstra opmærksomme, og hvad de væsentlige barrierer er for at ændre på hendes situation. Samtidig er det vigtigt, at vi kender kvindens ressourcer og kompetencer, så vi ved, hvordan hun selv kan inddrages i sin udvikling, og hvor vi har noget at bygge videre på.

Meningen med dette felt er, at vi skaber et samlet billede af kvindens situation, som vi kan bruge til at tilrettelægge en relevant indsats. Samtidig kan vi også bruge feltet til at dokumentere, hvilken viden om kvinden som vores indsats bygger på. Det hjælper os til at vise vores faglighed samt målgruppens ofte komplekse situation, som vi forsøger at afhjælpe. Det er relevant, hvis kvinden selv eller andre senere efterspørger viden herom.

Du behøver ikke at have al information til en start, da feltet løbende kan udbygges.

Aftalte formål

Her nedskriver du, hvad du og kvinden aftaler er formålet med alt det, som Reden igangsætter sammen med kvinden. Du kan spørge dig selv og kvinden om, hvad det er, at I sammen sigter mod at opnå med indsatsen.

Vi har valgt at kalde feltet formål fremfor mål eller ønske. Vi vil ikke, at kvinden skal opleve det som en fiasko, hvis hun ikke når i mål. Ligeledes vil vi have en indsats, der tager udgangspunkt i kvindens ønsker, men hvor Redens faglighed samtidig kommer i spil, så kvinden sætter sig ambitioner, som er gennemtænkte, hensigtsmæssige og konstruktive.

I udgangspunktet skriver du ét formål, men du må gerne skrive flere. Hvis du skriver flere, kan du efterfølgende gennemlæse alle formålene og se, om du alligevel kan samle dem under ét enkelt formål.

Ambitionen er, at kvinden er med i at aftale formålet med indsatsen, men hvis det ikke er tilfældet, bruger du i stedet for feltet nedenfor, der hedder "Redens hensigt".

Redens hensigt

Hvis du ikke har en aftale med kvinden om formålet med indsatsen, bruger du fremfor "Aftalte formål" dette felt. Det kan være, at kvinden ikke er i stand til samtale om og aftale, hvad formålet med indsatsen er, eller at kvinden kun har været på Reden nogle enkelte gange, uden at der har været tid til at tale med hende. I dette felt nedskriver du, hvad Redens hensigt er med det arbejde, som vi laver med kvinden.

Vi bruger dette felt både for at sikre fokuserede og strategiske indsatser, selvom vi ikke har en eksplicit aftale med kvinden og for at kunne være transparente overfor kvinden, hvis hun vil vide, hvorfor vi har gjort, som vi har gjort.

Konkret indsats

Her nedskriver du den konkrete indsats, der skal igangsættes for at opnå det aftalte formål eller Redens hensigt. Ud fra det udbud af ydelser, tilgange, samarbejder mv. Reden har, udvælger du, hvad der skal fokuseres på i arbejdet (sammen) med kvinden.

Den konkrete indsats kan både omhandle:

- Ydelser Reden leverer.
- Tiltag Reden igangsætter med andre aktører, der skal levere.
- Bestemte tilgange og metoder Reden skal anvende ift. kvinden.
- Aftaler med kvinden, om hvad hun skal have fokus på eller øve sig på.

Du tager udgangspunkt i at beskrive indsatsen for de næste 3 måneder. Senere vil der blive behov for nye indsatser, der nedskrives, når planen justeres af kontaktpersonen.

Bag om planen

En kvinde kan have én plan. Planen kan udbygges og videreudvikles hen ad vejen. Det sker, fx når planen går fra at omhandle ét enkelt indsatsområde, til at det bliver relevant at arbejde med flere indsatsområder, eller der opstår nye mål indenfor et indsatsområde i takt med kvindens udvikling. Der oprettes altså ikke nye planer, man bliver derimod i samme plan. Ideen med at en kvinde kun kan have én plan er, at vi derved ikke mister historikken, men har et samlet billede af den udvikling, som kvinden har været igennem med Reden og kan bygge ovenpå. Samtidig reducerer det kompleksiteten i at begynde at anvende planer, at der kun er én plan.

Hvad betyder det at have en plan?

En plan viser sammenhængen i Redens socialfaglige og pædagogiske indsats samt dokumenterer de beslutninger og aftaler, der laves for eller med kvinden. Planen er opdelt i de 10 indsatsområder. For hvert indsatsområde beskrives kvindens situation (lav også en statusmåling), formålet med indsatsen og de konkrete tiltag, som skal iværksættes for at opnå formålet.

Vi arbejder med planer for at være transparente omkring vores indsats overfor kvinden. Redens beslutninger og indsatser bygger på faglighed, hvilket betyder, at der er en hensigt med, hvad vi gør, og hvordan vi gør det. At vi er transparente betyder, at vi kan vise den enkelte kvinde, hvilket forløb hun har haft på Reden, herunder beslutningerne der er taget. Det er fx vigtigt for de kvinder, der befinder sig i en situation, hvor vi må bære ansvaret for dem og træffe beslutningerne. Mange kvinder i Redens målgruppe er i en skrøbelig situation uden et overskud til fx at kunne overskue hele indsatsen, de har sagt ja til og modtaget på Reden. Det kan derfor være relevant senere at vise den enkelte kvinde, hvad vi har samarbejdet omkring. Kvinder kan også på eget initiativ opsøge Reden med et ønske om at vide, hvorfor vi har gjort, som vi har gjort.

De nedskrevne planer passer også godt til team-orienteret arbejde. Den enkelte kvinde kommer ofte i kontakt med flere, forskellige medarbejdere på Reden. Når vi nedskriver en plan, sætter vi en retning på indsatsen, så medarbejdernes arbejde bygger ovenpå hinanden. Det er ofte svære

livssituationer, som kvinderne står i, og det gør indsatsen kompleks. Det er derfor vigtigt, at Redens forskellige tiltag ift. kvinden understøtter hinanden, så vi ikke – uden at det gøres bevidst – arbejder med mange forskellige tilgange, tiltag eller indsatsområder på én og samme tid.

Når planen er lavet, har en medarbejder eventuelt sammen med kvinden selv været oppe i helikopterperspektiv for at undersøge, hvad der ligger ud over det "her og nu" behov, som kvinden oprindeligt kom ind på Reden med. I en hektisk hverdag er det urealistisk, at det er muligt for den enkelte medarbejder at foretage denne analyse, hver gang en kvinde kommer ind af døren. Vi nedskriver en plan for at støtte, at Redens indsatser – når det er relevant og muligt – tager fat på mere end de akutte behov eller løser "her og nu" behovene på en måde, der gør, at kvinden med tiden får en holdbar løsning, så de samme "her og nu" problemer ikke vender tilbage igen og igen.

Planerne er fleksible. Det betyder først og fremmest, at planen kun eksisterer, så længe den er relevant for kvinden. Planer kan justeres til eller helt ændres. Dernæst kan der for kvinderne i vores målgruppe opstå akutte situationer, hvor der skal findes løsninger her og nu, og hvor fokus ikke kan være på planen. Det kan planen rumme, da den her blot tilsidesættes. Samtidig giver planen mulighed for at forebygge disse akutte situationer, hvis vi fx over en periode oplever, at akutte situationer opstår i et mønster. Det kan være en kvinde, der altid i starten af måneden, når hun får udbetalt kontanthjælp, bliver livstruende kaotisk, fordi hun kan købe flere stoffer. Her kan vi i planen indarbejde tiltag, som forsøger på sigt at forebygge dette.

Hvornår skal kvinden have en plan?

Kvinden skal have en plan, hvis der opstår én af tre situationer:

1. Der skal laves aftaler med kvinden, som går udover Redens egne "her og nu" ydelser, som kvinden kan modtage, idet hun træder ind på Reden.
2. Reden vurderer, at det er faglig hensigtsmæssigt at arbejde med kvinden og hendes livssituation.
3. Kvinden ytrer selv ønske om at modtage støtte og hjælp fra Reden.

Hvornår vurderes det, om kvinden skal have en plan, og hvad der skal ske med planen?

- For en kvinde på basisydelse, der har været i kontakt med Reden indenfor den seneste måned, vurderer Reden på månedlig basis, om hun skal have en plan.
- For en kvinde med en plan, der ikke har været på Reden indenfor den seneste måned, vurderer Reden på månedlig basis, om hun fortsat skal have en plan eller tilbage på basisydelse.
- For en kvinde med en plan, der har været på Reden indenfor den seneste måned, vurderes det på kvartalsbasis, om der skal justeres i hendes plan.

Den 1. i måneden genererer Danjournal automatisk en liste over de kvinder, som Reden skal tage stilling til.

Hvem kan lave planen?

Alle medarbejdere kan indskrive i kvindens plan. Den der påbegynder en plan har ansvaret for, at planen skrives færdig.

Derefter er det kvindens tildelte kontaktperson, der har til opgave at sørge for:

- At det bliver vurderet, om kvinden skal gå fra basisydelse til plan.
- At det bliver vurderet, om kvinden skal gå fra plan til basisydelse.
- At kvindens plan bliver revurderet.

Kontaktpersonen kan selv gøre det eller drøfte kvinden med kollegaer fx på vagtrul eller til p-møder, hvis kontaktpersonen vurderer, at der er behov for at få input fra andre.

Hvordan laves planen?

Du kan vælge at udfylde planen for et indsatsområde, flere indsatsområder eller alle indsatsområder. Det afhænger af, hvad der er relevant for kvinden samt Redens ressourcer. Du kan altid tilvælge flere indsatsområder i planen på et senere tidspunkt. For hvert af de indsatsområder, som du vælger, skal du udfylde tre felter i planen: Kvindens situation, aftalte formål/Redens hensigt og konkret indsats.

Du udfylder planen efter rækkefølgen af felterne i planen. Du forholder dig først til, hvilken situation kvinden er i, derefter til hvor det er kvinden skal hen, og til slut hvilken indsats der skal til for at sende kvinden derhen imod. Husk at få lavet en statusmål på kvinden, samtidig med at du beskriver kvindens situation.

Du kan udfylde planen alene eller sammen med kvinden. Hvis kvinden er med til at lave planen, skal du ligeledes overveje, om kvinden skal se planen i Danjournal/på udskrift, og samtalen skal være systematisk opdelt efter planens opbygning, eller det er mere hensigtsmæssigt at tale mere frit med kvinden uden at bringe metodiske begreber som plan, formål mv. ind i samtalen og uden at følge en fast struktur. At skabe systematik i samtalen kan understøtte, at vi ikke overser ting, men samtidig må det selvfølgelig ikke kompromittere arbejdet med kvinden.

Det at lave en plan kan altså ske på mange forskellige måder. Det afhænger både af kvinden og ressourcerne på Reden, og det er derfor i høj grad op til den enkelte Rede at organisere, hvad der giver bedst mening. Et par ideer:

- Medarbejderen kan bruge planen som et arbejdsredskab til at komme systematisk omkring kvinden og hendes livssituation. Medarbejderen kan her starte med at lave statusmålinger på alle indsatsområder for at få et visuelt billede af, hvor kvinden har behov for støtte. Derefter kan medarbejderen fokusere på enkelte indsatsområder, der til en start er relevante at arbejde med og lave en plan for disse.
- Når kvinden ønsker eksplicit hjælp til noget, kan medarbejderen lægge en plan for det relaterede indsatsområde uden - i første omgang - at forholde sig til de andre indsatsområder.
- Medarbejderen kan bruge planen som et dialogværktøj. Her kan samtalen om kvindens livssituation systematiseres ved at fokusere på et indsatsområde af gangen og tale om henholdsvis problemer og behov og ressourcer og kompetencer. Medarbejderen kan også tage udgangspunkt i at vise kvinden de statusmålinger, der er lavet, eller medarbejderen og kvinden kan lave nye statusmålinger og have en dialog om eventuelle forskelle mellem medarbejderen og kvindens måling. På denne baggrund kan medarbejderen sammen med kvinden tale sig frem til et formål og beslutte, hvad den konkrete indsats skal være.

Mv.

Hvis kvinden deltager i at lave statusmålinger og/eller lægge en plan, findes der wordskabeloner, hvor statusmålinger og planen kan indskrives, inden medarbejderen indskrives i Danjournal. Det kan for nogle kvinder fungerer bedre at arbejde med papir og blyant end med en computer og direkte i Danjournal.

Hvad er forskellen på at deaktivere og afslutte en plan?

Inden for et år er det den samme plan, der aktiveres og deaktiveres. Det betyder, at det er samme plan, der arbejdes i. Der oprettes ikke nye planer, når en plan deaktiveres. Eksempel: hvis Reden vurderer, at kvinden ikke længere skal have en plan, vil planen senere på året kunne aktiveres på ny, hvis det igen bliver relevant. Således kan vi bygge videre på kvindens udvikling, og vi har statusmålinger, der giver viden om hende, at tage udgangspunkt i.

Fra et år til et andet år er det kun aktive planer, der videreføres. Planer der er deaktiveret ved udgangen af året afsluttes. I det efterfølgende år skal man derfor oprette en ny plan, hvis kvinden kommer igen. Eksempel: hvis Reden i løbet af et år har vurderet, at kvinden ikke længere skal have en plan, og planen derfor deaktiveres, vil der skulle oprettes en ny plan i det efterfølgende år, hvis kvinden kommer igen og det bliver relevant at lave en plan. Den tidligere plan vil stadig eksistere på kvindens profil i Danjournal. Vi har lavet denne regel, for at kvinder ikke bliver mødt af meget gamle og potentielt irrelevante planer.

Da kvinder automatisk udskrives af Danjournal den 31. december, skal medarbejderen blot tjekke, om kvinden op til den 31. december havde en aktiv plan eller ej, første gang kvinden igen er i kontakt med Reden i det nye år. Hvis kvinden havde en aktiv plan, så fortsætter arbejdet i denne plan i det nye år.